

in drugi fosili. Zanimivi pa so tudi stari tehnični pripomočki za merjenje in jamski zemljevidi iz srede prejšnjega stoletja.

NEPOZABNO DOŽIVETJE

Obisk rudnika bo brez dvoma privlačen tudi za planince, ki se podajajo v koroške gore. Traja namreč okrog dve uri, zato bo zanj v, na primer, dvodnevem izletu mogoče rezervirati potreben čas. Ljubitelji gorá imajo radi tudi avanture; ta je ravno prav vznemirljiva, poučna in povsem varna – primerna tudi za otroke. Planinci so tudi vajeni hoje (peš je treba premagati okoli tisoč metrov razdalje na dveh horizontih), ponavadi pa so tudi že oblečeni dovolj športno, da z obutvijo ne bo posebnih težav. Sicer pa je v rovih stalna temperatura okrog 10 stopinj C.

Nekdanji rudarji – zdaj turistični delavci – so na voljo obiskovalcem vsak dan (zaprto imajo le ob ponedeljkih). Muzej je odprt od 9. do 17. ure, vodiči nenajavljene skupine ali posameznike v rudnik popeljejo ob 11. in 15. uri, ogledi za najavljene skupine (najaviti se morajo predvsem večje skupine) pa se vrstijo ob 9., 13. in 17. uri. (Vse informacije dajejo in sprejemajo prijave na tel. št. 0602 35 310 ali 0602 35 110.)

Pa še podatek za vse, ki imajo radi jamski svet: mežiški rudnik je vključen v Slovensko jamsko transverzalo.

Sončni vzhod

ALEŠ TACER

*Premrli
so udje,
kretnje okorne
in dih z ustnic
sproti
prehaja v led.*

*So klini
ledeni,
oči pa pozorne,
ko iščejo pot
čez nevarno požled.*

*Tedaj vse zasije;
in kroglja
bleščeča zapolni nebo;*

*s toplimi žarki
svet sonce pokrije –
z upanjem novim
pozdravim goról*

odmevi

Dve v razmislek izobraževalcem

Nomen est omen (v znaku je, mora biti pomen) je eno temeljnih načel oblikovanja strokovnega izrazja in strokovnega sporazumevanja. Ni vseeno, če skledi za solato rečemo nočna posoda. Zato se tudi po izrazju spozna raven neke stroke.

1.

Na lanskoletnem sejmu Vse za otroke v Celju je bila tudi 5. razstava šolskih glasil. Ob tej priložnosti je bilo organizirano omizje, ki je bilo namenjeno mentorjem teh glasil. Pokazalo se je, da so mentorji šolskih glasil slovenisti ali pa razredni učitelji, katerih temeljna naloga je prav gotovo tudi opismenjevanje učencev in ustrezno jezikovno izobraževanje. Mentorji šolskih glasil so torej tisti učitelji šole, ki se po naravi svoje izobrazbe spoznajo na materni jezik in pisano besedo. Nobena vzgojno-izobraževalna institucija posebej ne organizira šolanja

za mentorje šolskih glasil, še manj pa kakšno literarno ali novinarsko združenje civilne družbe. Podobno je tudi z drugimi interesnimi dejavnostmi šole. Mentor je torej strokovnjak, ki se spozna na tisto področje šolske interesne dejavnosti, ki ga na šoli vodi kot mentor. Posebnega mentorskega izobraževanja ni! Mentorji različnih področij pa se seveda lahko občasno srečujejo in pogovarjajo o svoji mentorski vlogi (na primer navedeno omizje mentorjev šolskih glasil), nihče pa jim ne podeljuje posebnih diplom, posebnih nazivov ali licenc za šolsko mentorsko delo. **Mentorska licenca** je strokovna diploma na nekem področju.

Sama od sebe se ponuja vzporednica s šolanjem mentorjev planinskih skupin, ki jih organizira Mladinska komisija Planinske zveze Slovenije. Planinska zveza je namreč izjema, ki bogve zakaj štrli iz gornjega logičnega sistema. Zgolj sentimentalni izgovori na tradicijo (drugih argumentov doslej ni bilo!) so premalo za razumno in smiselno urejanje javnih zadev. Če bi bila samo tradicija odločilnega

pomena za javno življenje, bi se še danes sprehajali v narodnih nošah ali pa smučali na bloških smučeh. Slepo zagovarjanje in oklepanje tradicije je cokla razvoja in napredka. Oklepanje tradicije je smiselno, če je tudi razumno.

Celjska izkušnja z mentorji šolskih glasil še enkrat potrjuje, da je smiselno in logično dopolnilno izobraževati učitelje za vodnike, ki bodo potem prevzemali mentorsko vlogo pri vodenju šolskih planinskih interesnih dejavnosti. Treba je namreč ločiti **izobrazbo** od **funkcije**. **Vodnik** je izobrazbena stopnja, **mentor** pa funkcija (posebno opravilo, posebna naloga). Posebno **mentorsko opravilo** torej lahko opravlja tisti, ki ima ustrezno strokovno/vodniško izobrazbo. Planinska/vodniška izobrazba je torej *conditio sine qua non* za mentorsko vodenje izletniške/planinske/gorniške interesne dejavnosti na šoli. Zato je dvotirno šolanje mentorjev in vodnikov logično in vsebinsko nesmiselno, hkrati pa pomeni cepitev in drobitev strokovnih prizadevanj in moči.

Kdaj bomo to razumeli?